

JÄRLANYTT

KLUBBTIDNING FÖR JÄRLAORIENTERARNA

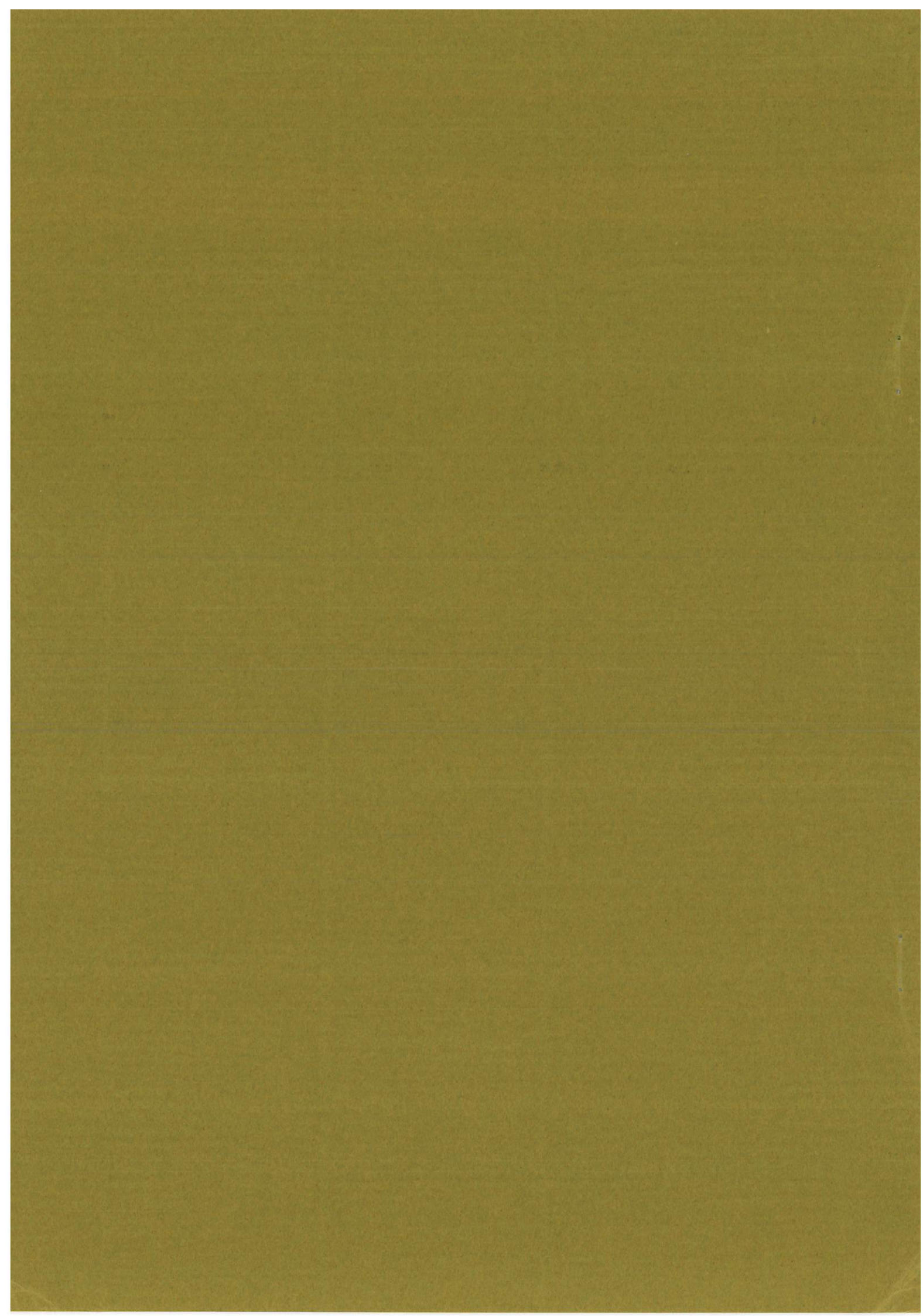
Nummer 1

1983

Ärgång 14

Nu stormar Järlaflickorna fram

Redaktören har ordet

Vi är nu i mitten av mars och den vinter som egentligen inte var någon riktig vinter på de här breddgraderna håller på att lösas upp. Men i veckan kom det ju ett nytt snöfall och snödropparna som för några dar sen kunde ses prunka efter husväggarna rinner nu i stället ner för taken. Och koltrasten har nu fått ordning på stämbanden och jag kan höra den varje morgon där den sitter på sin vanliga sängarplats och flätar sina melodislingor. Ingen rost i stämman där inte. Kan tala om att i dag, 13 mars, körde vi Old-boyskamraternas Skid-OL ute vid Ågesta under bra snöförhållanden. En sån här helg skulle man väl ha kunnat köra Sthlms DM i stället för den 5 februari, när vi fick åka iväg 20 mil till Norberg och klara av det på nästan ingen snö alls och med mycken skidkrossning. Men Hasse förklarar i detta nr varför man inte kan spara en sådan tävling och sedan kasta in den med kort varsel.

Från Skogssport har vi fått en vädjan om att införa lite gratisreklam för tidningen och det gör vi gärna. Du får massor av kul aktuell text och bilder i 10 nummer per år + årsboken och allt detta för bara en hundralapp!

Vi har planer att fr o m detta nummer framställa tidningen i offset, bl a för att få ett bättre tryck och för att kunna ha med bilder från olika aktiviteter i vårt klubbarbete. Så sätt i gång och plåta. Bilderna skall vara i svartvitt och medfölja när du skickar in dina bidrag. Men klubben har även inköpt en kamera som alltid skall vara laddad med film samt utsett en klubb fotograf. Vi väntar med spänning på resultatet!

Vad är då offset? "Bra fråga hördudu", som proffsen brukar svara när dom vill vinna tid och inte tillräckligt klart kan formulera sig. Själv jobbar jag inte på trycksidan, men metoden innebär ett våt-i-våt-förfarande med fuktvalsar och gummivalsar. Det som inte skall tas ut fuktas. Genialt. Men det finns många metoder och resultaten brukar bli bra och vi håller väl på ett tag tills kassören sätter sig på kassakistan.

1983 är ju det år då vi ska satsa extra hårt på klubben enligt SOFTs Vägval 80. Och då är det ju viktigt att vi alla försöker jobba vidare med den fina stämning och sammanhållning som f n finns i klubben och som är så viktig för att en klubb skall kunna bestå. Och tillsammans upplever vi ju så mycket roligt på ett år med tävlingar, resor, läger, femdagars, egna arrangemang, fester, familjekavlar m m. Det är då också nödvändigt att vi alla ställer upp på egna arrangemang och nu närmast på vår distriktstävling den 10 april. Och även om denna tävling kanske inte blir så mastig som vår senaste nationella, så behövs säkert en helhjärtad insats så att vi kan genomföra tävlingen utan störningar.

Låt oss göra 1983 till ett bra orienterarår för Järsla och glöm inte reflexerna när du springer landsväg om kvällarna!

Tisdagen den 8 februari var det så dags för Orienteringssektionens årsmöte i Järlagården med ett 50-tal närvarande. Mötet föregicks av sedvanlig träning, bastubad, tisdagssoppa, och kvällens toppengrej: Lasse Sundström som med stor flit och stort förklade jobbade febrilt i köket och bakade semlor som han bjöd på. Verkligen uppskattat! Och tack Lasse!

Dags för årsmötet. Sigvard Gretas fick förtroendet att leda mötet och Ulla-Britta valdes till sekreterare. Och till justeringsmän utsågs Lena Jåfs och Rolf Ljungkvist. Mötet ansågs även vara behörigt utlyst.

Verksamhetsberättelsen genomgicks punkt för punkt och lades sedan godkänd till handlingarna. Och kassatablån visade också att det fanns en del guld på kistbotten att börja verksamhetsåret 1983 med, och det behövs ju verkligen med tanke på alla friska idéer och satsningar som kom fram på upptaksmötet några veckor senare.

Så var vi då framme vid kvällens val och som första punkt hade vi att välja ordförande för 1983 och där fick Peter Sandström förtroendet ytterligare ett år. De tre avgående ledamöterna i styrelsen, Ulla-Britta Hall, Anders Hall och Seth Nordahl omvaldes på en tid av två år och hur valen föll ser du här:

Styrelse:	Peter Sandström, ordf, Anders Asplund, kassör, Ulla-Britta Hall, sekreterare, Seth Nordahl, vice ordf, Jonas Andersson, Göran Glanshed och Anders Hall
Tränings- och tävlingskommitté	Eva-Lotta Andersson, Jonas Andersson, Bengt Hall
UK	Eva-Lotta Andersson, Tord Jansson, Peter Sandström
Elitletare	Jonas Andersson
Ungdomskommitté	Göran Glanshed, Gunnar Johansson, Heikki Kolari, Hans Nauman, Lars Sundström
Rekryteringskommitté	Anders Asplund, Sigvard Gretas, Seth Nordahl

Kartansvarig	Matts Andrée
Poäng och statistik	Gustav Grandin
Materialförvaltare	Anders Hall
Tävlingsanmälan	Rune Rova, Lars Sundström
Damkontakt	Eva-Lotta Andersson
Motionsledare	Seth Nordahl
Festkommitté	Familjerna Englund och Olsén
Red för Järlanytt/ Presskontakt	Ake Hall
Valberedning	Gustav Grandin, Åke Hall

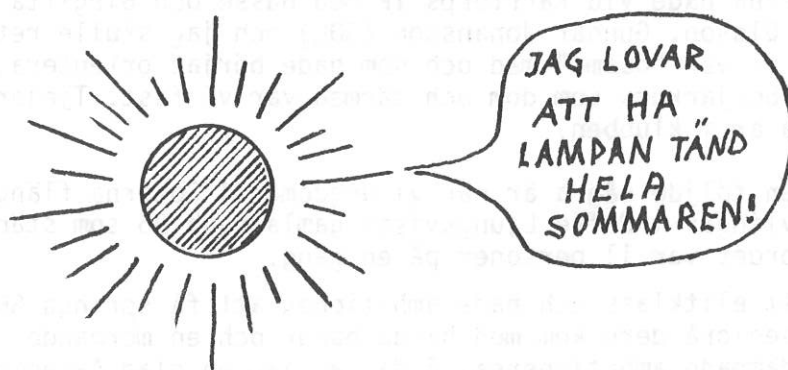
Samtliga val skedde enligt valberedningens förslag och som sista punkt på dagordningen stod Övriga frågor där A.H. informerade att klubbtidningen på försök skall tryckas i offset, detta för att kunna erhålla bättre bilder. Och Peter omtalade att styrelsen beslutat inhandla en kamera att förse med svartvit film och som skall vara med ute på tävlingar och träffar och som skall förse Järlanytt med aktuella bilder. Till klubbfoto utsågs Anders Hall, men kameran skall även kunna lånas ut till andra fotografer.

Jonas Andersson ville även ha informationer från Ungdomskommittén i vår klubbtidning och bad så många som möjligt att komma in med bidrag för att få en så allsidig läsning som möjligt.

A.H. efterhörde vad medlemmarna ville ha med i tidningen och de flesta tyckte att den bör innehålla det mesta som har med klubbens aktiviteter att göra, reportage, informationer, resultat m m.

Peter informerade om upptaktsmötet 22 febr då vi skulle tala om den kommande säsongen med informationer från de olika sektionerna.

Och Erik Höggebo tackade för uppvaktning på sin 60-årsdag och Lennart Hagstedt för blommorna till nyåret från sektionen, varefter ordföranden tackade för uppmärksamheten och förklarade årsmötet avslutat.

Vi hälsar dessa nya medlemmar välkomna till Järla IF!

Och vi hoppas att ni kommer att trivas med oss! Vi hade tänkt att var och en skulle presentera sig med bild och vår utsände fotograf jobbade för högttryck vid Järlagården och tog en 15-20 bilder svartvitt, vilka dock vid framkallningen visade sig vara enbart helsvarta. Men vi kommer igen, ni får nya chanser när ni står överst på någon prispall och blir plåtade till något kommande nummer!

880214-24051

Elisabeth "Bittan" Argus

Vintergatan 6, 3 tr

172 30 Sundbyberg

Tel 08-29 74 66

Startade min orienterarkarriär i Stockaryd i Småland vid 8 års ålder. Tillbringade 1 år i Luleå, där jag tävlade för OK Renen. Fortsatte till Stockholm och Bromma OK. Arbetar i Tyresö kommun som mätningstekniker.

600119-6929

Maud Liljekvist

Östmarksgatan 63, nb

123 42 Farsta

Tel 08-93 83 50

Uppvuxen i Västerås. Orientering har för mig funnits så länge jag kan minnas. Började i en nybörjarkurs när jag var 7 år. Började igen när jag var 8 år och sedan drog tävlandet igång för fullt i min klubb, Västerås OK. Har bott i Sthlm i 2,5 år p g a utbildning till fritidsledare. Jobbar nu på "Fritids".

550904-0290

Christer Karlsson

Östmarksgatan 63, nb

123 42 Farsta

Tel 08-93 83 50

Jag är uppvuxen i Kärrtorp på Arkövägen och började orientera 14 år gammal på en nybörjarkurs som IF Goterna hade vid Kärrtorps IP med Hasse och Birgitta Svanberg som ledare. Göran Olsson, Gunnar Johansson (SOL) och jag skulle retas med några tjejkompisar som vi var "osams" med och som hade börjat orientera, genom att börja på samma nybörjarkurs som dom och därmed var vi fast. Tjejerna däremot slutade efter några år i klubben.

Efter de första nybörjaråren följde några år när vi ungdomar i Goterna flängde runt till träningar och tävlingar i Roffe Ljungkvists gamla Saab 96 som ständigt gick på fälgarna. Rekordet var 11 personer på en gång.

Som junior sprang jag oftast elitklass och hade ambitioner att få springa SM och distriktsmatcher, men senioråldern kom med hårda banor och en mördande konkurrens som efter hand dämpade ambitionerna. I dag är jag en glad A-senior som trivs med orienteringen och som tycker att det är kul att satsa på budkavlarna och träna med ett kompisgäng. Därför så trivs jag så bra i Järla IF.

580826-0276
Rolf Karlsson
Skanörvägen 9, nb
121 52 Johanneshov
Tel 08-39 17 48

Uppvuxen i Stockholm, Kärrtorp (granne med Christer Karlsson). Orienterat sen jag var 12 år - Goterna, Skarpnäck. Pluggar på Teknis och gör just nu militärtjänsten i Tullinge på F18.

ULF OHLSSON
Svartensgatan 5, 2 tr
116 20 Stockholm
Tel 08-44 26 27

Jag föddes den 24 april 1957 på Karolinska Sjukhuset. Enligt morsan var jag en saftig bit, vägde nästan 5 kg. Efter några prövande ungdomsår med bl a fotboll och ishockey på det dagliga programmet, började jag som spenslig 13-åring att skubba i skogen. Min första kompassriktning vred jag in under ledning av "dirigent" Svanberg, IF Goterna. Som 18-åring bar det iväg till Blekinges huvudstad Karlskrona, även kallat "Pinan". Kustartilleriet hälsade mig och mina nyfunna stockholmspolare välkomna till 10 månaders fosterlandstjänst. Väl åter i Stockholm började jag studera och samtidigt inledde jag ett förhållande med studiemedelsnämnden. I dag, 6 år senare, har jag drabbats av syndromet "kroniskt studerande". För att skingra tankarna kring detta och mycket annat försöker jag ge mig ut på en löptur så fort andan faller på.

Ur protokollen

Från senaste styrelseprotokollet kan vi notera följande:

Rolf Ljungkvist har tillfrågat styrelsen ang reklam för sin firma på våra tävlingsdräkter. Denna fråga skall närmare utredas.

Information har inkommit från Elitkommittén angående förslag till uttagning till Natt-SM och SM-budkavlar.

Från julgransförsäljningen meddelades att endast 31 granar blev kvar utav beställda 1 000 st. och från ett uppföljande grannmöte rapporterades att beslut fattats att till nästa år inköpa 1 100 granar.

Och beträffande kartförsäljningen skall alla kartor förvaras hos Matts Andrée.

Honolulu Marathon

Det var någon som sa, att gör om alla dina "man borde" och "man skulle egentligen" till "att jag ska". Och när man kommit till denna insikt var det ju bara att lyfta ner en Chagall från väggen och omvandla den till ett knippe skönt prasslande dollarsedlar och skicka in en anmälan till Honolulu Marathon som skulle gå den 12 december 1982.

Vi var några dagar i New York, där vi bl a måste ta en runda i joggningens Mekka på detta klot, Central Park. Här joggar alla, alla stilar finns representerade, alla åldrar i alla former och viktklasser, ensamma, med kompisar eller med tillbehör. Jag såg tre mammor som sprang med barnvagnar och en spänstig morsa som sprang med det minsta knytet i en sele på bröstet. Alla springer på asfalten och jag såg ingen som sprang på gräsmattan i denna stora park. Men här är nu svenskar igång med kartritning och på Peo Bengtssons stora orienterarturné som startar i New York och fortsätter med olika skubb över den amerikanska kontinenten och slutar i Los Angeles finalveckan i OS 1984, skall man börja i denna park med några orienteringar och försöka få amerikanerna helfrälsta på det här med karta och kompass.

På väg mot Hawaii stannade vi tre dagar i Los Angeles och där sprang vi varje dag bort och rundade Coliseum, denna pampiga stadion där OS gick senast 1932 och där det nästa år är dags igen. Denna stadion rymmer 92 000 åskådare, men f n fanns inga riktiga löparbanor iordninggjorda, men det fixar man säkert till nästa sommar.

Så dags för sista etappen på denna resa, skuttet över Stillahavet till Hawaii, där man direkt konfronterades med skön hawaiianska och fick kram, puss och en blomsterkrans om halsen, vilket man inte var sen att återgälda - dock inte blomsterkransen.

Det finns säkert mycket att skriva om dessa underbara öar med sitt härliga klimat. Här finns ju i stort sett bara en årstid med mycken sol, värme, blomsterprakt och varmt havsvatten året runt. Men jag skall försöka koncentrera mig på att berätta lite om marathonsloppet.

På grund av den pressande värmen fram på dagen så startar tävlingen redan kl 6 på morgonen, en tid på dygnet som väl inte helt lockar till att ge sig ut och kuta landsväg över 4 mil. Vid femtiden samlades vi i en stor hamnlokal där man skulle ställa upp bakom de skyltar med tidsangivelser på vilken tid man tänkt ta sig runt banan. Mellan 3 och 3 1/2 timmar tyckte jag verkade lagom. Det var ännu svart ute och det regnade men det var varmt, en fuktig klabbig värme. En timme till start, lång väntan. Så sätter skyltarna sig i rörelse och vi ställer upp på gatan utanför. Inga häftiga avspärningar, men bakom startskynket var en estrad uppbyggd där en jazzorkester spelade

gamla fina New Orleanslåtar. Några minuter före start kliver en sångerska upp på podiet och leder oss i den amerikanska nationalsången och det verkar som om alla utom jag av de ca 10 500 startande kan texten utantill. Där fanns sångarglädje.

Klockan blev 6.00 och ett jättekanonskott skänkte en befriande känsla av att få sätta igång. Samtidigt som ett stort fyrverkeri brändes av mot den mörka morgonhimlen och regnet kom av sig direkt. En verkligt fin start!

Vi börjar längs Ala Moana Boulevard för att sedan fortsätta på Kalakaua Avenue, huvudstråket genom Honolulu turistkvarter, Waikiki. Därefter förbi Kapiolani Park, där vi sedan skall gå i mål, förbi det berömda berget Diamond Head, på Kahala Avenue och upp på Kalanianaʻole Highway, motorvägen som för oss bort till banans vändpunkt vid samhället Hawaii Kai, där vi springer i en stor ögla för att hamna på motorvägen igen tillbaka mot Honolulu och målet i Kapiolani Park. Vilka tjusiga namn. Efter ca 6 km började det ljusna och trots den tidiga timmen var det en hel del folk som kantade gatorna inne i Honolulu. Första vätskekontrollen fanns efter ca 6 km där vi bjöds på coca-cola utan kolsyra utspätt med vatten, och även enbart vatten. Vätskekontroller fanns minst var 5:e km efter hela banan, ibland tätare, och dessemellan blöta svampar. Och genom villakvarteren stod folk med vattenslangar. Första backen kom vid foten av Diamond Head när vi är på väg mot första milmärket. Den gick bra. Sedan bär det utför ned mot Kahala Avenue och in i de flotta villakvarteren - Hawaii's Beverly Hills. Mycket flottare än det riktiga i Los Angeles - Här sitter man ju i vardagsrummet och tittar ut över Stilla havet.

Hawaii's Beverly Hills

Vid vätskekontrollen innan vi svängde upp på motorvägen steg humöret åtskilliga grader. Här fanns en liten scen med dansande hula-hula-flickor i bastkjolar och äkta hawaiimusik. En kul grej och nu kändes det lättare att springa igen. Väl uppe på motorvägen slås himmelen's portar upp på vid gavel. Något av ett tropiskt skyfall. Rätt skönt i denna värme men skorna fylldes med vatten och detta klafsande hängde sen med till mål. Regnet upphörde så småningom och solen hade jobbat sig upp och nu blev det varmt. Allt ångade. Tittade efter mer regn eller mer svamp.

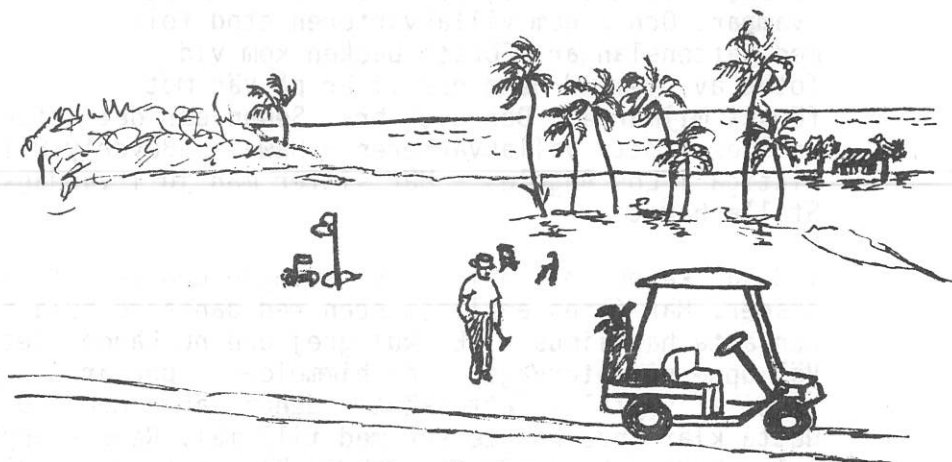
Plötsligt kommer ett blinkande blå- och rödljus emot oss på motorvägen. Det är tåten som redan är på väg tillbaka, som redan klarat av Hawaii Kai. Ligger jag verkligen så långt efter? Här ledde i alla fall David Gordon, den slutlige segraren, och verkade helt oberörd när han forsade förbi i ett jättetempo. Och trea låg här vår egen Kjell-Erik Ståhl. Han fick en svensk hejning med sig på återvägen och blev så glad åt denna att han behöll sin tredjeplats ända in i mål.

Strax innan slingan i Hawaii Kai passerar vi mittpunkten och det börjar kännas jobbigt i den fuktiga värmen. Men har vi bara rundat här ute så är vi ju tillbaka på motorvägen och på hemväg. Vätskekontrollerna sköts av lokala kommittéer, som får ta hand om stationerna efter egen modell. Samma service ska erbjudas överallt, men jippon runtomkring har man fria händer att fixa, och det gjorde man.

Tremilsmärket passeras på motorvägen på väg tillbaka. Och nu kan man studera alla man möter som är på väg ut. Och dom är många. Jag känner mig nästan som Kjell-Erik Ståhl. Det är roligt att springa så här och se hur många fantasifulla deltagare det finns. En sprang i en grön bastkjol som inte var färgäkta och han var giftrön om bena och fötterna. En sprang baklänges. En sprang med silverbricka med en flaska och ett glas på. Flera olika varianter av luciautstyrselar förekom, det var ju lucia dagen efter. En sprang med en blinkande ljusramp runt huvudet, kanske välbetänkt med tanke på att vi startade i mörkret. Priset tyckte jag dock den tog som i denna värme sprang i stor pälsmössa och päls. Det var kanske han som dog när han kom i mål.

Dags att lämna motorvägen och vi är tillbaka i villakvarteren och hula-hula-flickorna och nu gör solen och värmen sig ordentligt påmind. Men där fanns också villaägarna med sina vattenslangar, läsk och apelsiner. Blir omsprungen och springer själv om och framåt går det, men kanske inte lika fort som önskat vore. Men plötsligt en skön syn - Diamond Head igen! Nu bara några kilometer kvar och en backe upp, en ner och så sista raksträckan. Och där ett skynke spänt rakt över gatan med texten "Smile", och det var ju inte svårt i det läget. Upploppet var ordnat i fallor av mindre palmer planterade i krukor och en värdinna som ordnade löparna i fallorna. Och med bästa söndagsmilet påkopplat underskreds skynket. Men tyvärr - det var inte målet, bara Hawaii Photo Co. som fotograferade löparna.

Så det var bara att borra ned huvudet i backen och kämpavidare förbi de entusiastiska åskådarna med sitt "You can do it, yo can do it". Och plötsligt stod våra flickor där och uppmuntrade oss iförda blomstergirlander och bastkjolar. Och nu äntligen målet. De sista stapplande stegen in. Fick kram och snäckhalsband av vacker hawaiianska som jag artigt bjöd på svettig puss. Några steg längre bort en dusch där man klev in med kläder och allt. Jättehärligt! Tiden då? Tyvärr. Digitaluret satt ovanför målskynket och i det läget nådde blicken aldrig så högt.

Amerikanska golfspelare

Sen fick man en snygg tröja, det var ju 10:e gången som loppet sprangs, och därefter en påse med smörgåsar, läsk, juice och frukt. Och det kanske bästa av allt som många andra arrangörer borde ta efter, man fick gå till ett tält och få massage. Lång kö dit men den gick fort. Ett 30-tal kvinnliga och manliga massörer tog hand om oss. Min vanliga otur dock - fick en manlig massör, men i gengäld kanske han knådade lite hårdare. Pånyttfödd till kropp och själ tog jag sen skorna i handen och knallade barfota genom Honolulu's gator den dryga kilometern hem till hotellet och en efterlängtat dusch.

Tävlingen var bra arrangerad, men jag tycker nog att man skulle som på andra håll införa tids- och åldersbegränsning. De yngsta deltagarna var nu en 7-årig japan och en 8-årig hawaiian. Säkert inte nyttigt.

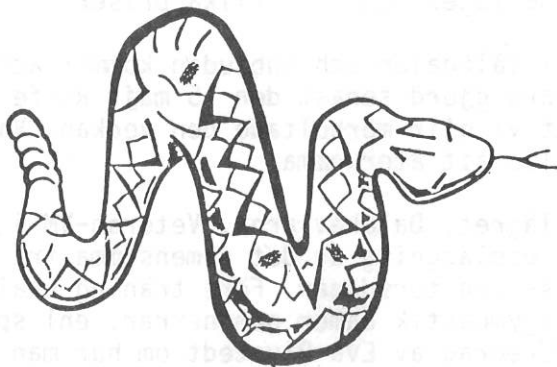
Dagen efter loppet lämnade vi ön Oahu och flög till Maui. Hawaii består ju av 132 öar, men bara 8 av dem är bebodda och av dessa har amerikanska marinen en och en är privatägd och dit släpps ingen in. Man vill bevara den ursprungliga befolkningen och kulturen intakt. Maui, vilken fantastisk ö, och vilken otrolig blomsterprakt. Det regnar mycket här. När vi hemma räknar årsnederbörden i mm räknar man här med att på Mauis högsta partier regnar det mer än 12 m per år! Men ön har också 350 soldagar per år! Och denna fuktighet tillsammans med värmen gör att allting tycks växa. Och man säger här att om du kör ner ett krattskaft i jorden så slår det rot och börjar växa. Men vad skall man med så många krattskaft till?

Och här vid Kaanapali Beach låg vårt hotell och där vi under fem dagar skulle försöka återhämta oss med bad, simning och jogging på den mest välskötta golfbana jag sett. Här åker amerikanerna runt mellan hålen i små batteridrivna bilar. Slog till bollen gjorde de dock själva. Säkert jobbigt det där med golf!

Det enda som hindrade vår väg från hotellet till havet var swimmingpoolen och den där påpassligt placerade baren. Så det var bara att sjunka ner vid poolen hålla upp ett finger i luften och vissla till sig en Blå Hawaii med mycket is och sånt som vi spolar och låta sig vaggas till ro av Stilla Havets bränningar. Och skulle du få lust att stanna någon längre tid på denna lata latitud och samtidigt få gratis uppehälle, så skall du bege dig upp på den 3 000 m höga vulkanen Haleakala och plocka Mauis Silversvärd. Det är den enda plats på jorden som denna blomma växer. När plantan har blivit mellan sju och tjugo år sänder upp en blomsterstjälk som kan bli mellan 1,5 till 2,5 m hög. Silversvärdet blommar bara en gång och sen dör den. Gratis uppehälle fick du men kanske att din utsikt mot Stilla havet stördes något av det gallerförsedda fönstret.

Hänger du med i augusti för att känna på asfalten i Moskva? Eller kanske till Peking 1984?

Åke

Vis av upplevelsen från i somras ryktas det nu om att "Anke" lagt sig i hårdträning för att i år kunna springa ifrån såna här!

Upptaktsmötet

Tisdagen den 22 februari samlades vi i Järlagården för att slå an takten för våra målsättningar och handlingsprogram för säsongen 1983. Men först fick vi än en gång uppleva den formidabla ballongdansen från årsfesten, denna gång i overheadsprojektor och med vissa vitala delar övertjejade. Tydligt avslöjade kameran mer än spotlighten på festen.

Peter började med att tala om sektionens organisation och Anders A. om ekonomin. Peter poängterade att vi skall sträva efter att behålla det goda kamratskap vi har i klubben, och att alla ställer upp på våra egna arrangemang och jobbar, såväl på tävlingar som på städdagar, soppkvällar och arbeten på Järlagården. Klubbens styrka ligger ju i att vi alla jobbar för varandra och inte några för många.

Sen Matts Andrées tur att informera om kartor och då det närmast aktuella Tunabladet, det som gränsar i väster mot Hemmesta och i öster mot Bullandö Marin. Där pågår markkontakterna. Vidare att Avabladet ritas om 1985 och blir klar 1986 och då med ny kurvning. Velamsundskartan är redan såld i ett stort antal och efter Ravinens karta i vår är denna karta slutsåld.

Göran Glanshed redogjorde för ungdomskommitténs verksamhet med ett program som kommer att skickas ut till ungdomarna. Det blir aktiviteter både tis-, tors-, lör- och söndagar. Och man vill gärna försöka få ut ungdomarna på lite andra kartor på tisdags- och torsdagsträningarna och hoppades då på skjutsvilliga klubbmedlemmar.

Och angående rekrytering av nya ungdomar så var det tänkt att starta en ny-börjarkurs i april efter vår tävling den 10.4. Ring Anders Asplund 717 09 74.

"Anke", vår klädansvarige, informerade om våra tävlingskläder, vilka beställningar som kunde göras, vad som fanns på lager och till vilka priser.

Ett sommarläger skall hållas vecka 31 i Vålådalen och inbjudan kommer att skickas ut i april och anmälan skall vara gjord senast den 15 maj. Roffe L och Christer K kommer att svara för att vi blir mörbultade den veckan. Vad beträffar kostnaden så blir det tillfälle att återkomma.

Jonas redogjorde för resorna till Påsklägret, Dalakavlarna, Veteran-VM i Finland, Jukolakavlen osv. Vidare TTKs uppläggning av det gemensamma träningsprogrammet från Järlagården på tis- och torsdagar. Före träning skall det bli ca 10 min gemensam uppvärmningsgymnastik damer och herrar, enl spec program. Ett specialarr den 22 mars: Föredrag av Eva Bivstedt om hur man tejpar fötter och hur man förebygger skador på fotleder osv.

UKs talan fördes av Tord som talade om att för alla som hoppades på en plats i något förstalag var det resultaten och intensiteten i träningen som gällde. UK ser dig!

Det går utför i de franska Alperna

Äntligen var den här, dagen vi gått och snackat om och längtat efter så länge, den 23 januari. Vi var tio stycken från Järila, der Wortführer Peter, Lasse, Bittan, Leffe, jag, Tordan, Benke H, Roffe, Ensio och Benke K + en massa annat löst folk, 20 stycken till noga räknat, från bl a Bromma OK, som samlades uppe på Arlanda mycket förväntansfulla.

Efter några timmar befann vi oss i Genève med Lasse och Janne sittande på bagagebandet glatt vinkande åt de övriga, något konfunderade resenärerna på planet. Typiskt dom!

Reseledaren blev en aning rädd när hon träffade oss första gången. Så många, så högljudda och med beska kommentarer om både det ena och det andra. Sur blev hon också under busstransfern på Lasse som hängde i hatthyllan med benen korsade och kved hur kissnödig han var och larvigt det var att inte bussens toalett fick utnyttjas. Det var fler som blev lite sura på hans eviga klagande - Bittan.

Första kvällen när vi kom till Les Menuires gick de på Tordans rum ut på disco. Men tyvärr var de fyra stycken som skulle dela på två nycklar och det gick inte så bra. Följden blev att Ensio blev utelåst och var tvungen att betala 100 franc till hotellvärdinnan för att bli insläppt. Bra början!

Kvällen efter var det vårt rums tur. Vi, Lasse, Bittan, Leffe och jag glömde helt enkelt bort att Maria sov tillsammans med oss. Det upptäckte vi inte förrän Maria knackade på dörren vid åttasnåret på morgonen och tågade in med en baguett under armen och glatt berättade att hon legat och tryckt mot elementet utanför hotellentrén tills dom öppnade.

Tidigt uppe och sent i säng. Reseledarna som helt ändrade uppfattning om oss ganska snart och tyckte att vi var ett synnerligen trevligt gäng, trodde inte sina ögon när de mötte någon av oss i bageriet klockan åtta på morgonen köpandes färska baguetter till frukost.

Lasse, Leffe och Bittan

Vi var ute när backarna öppnade kl 9 och bestämde var vi skulle träffas till lunch. Vi åkte inte ihop alla 30, utan vi delades naturligt upp i mindre grupper, för alla ville ju inte tillhöra jäkt- och stressgänget, där Peter var självskriven. Dom fick man inte ens ett kort på, hann inte få upp kameran förrän dom var spårlöst borta. Men som sagt vi strålade samman till lunch och hade picknick i det vita och soliga. Helmysigt!

Bengt Hall

för slalombanan, varav den ena var med tunnlar och andra finesser. Tävlingen var spännande och den som vann hade åkt de två åken på EXAKT samma tid. Och gissa vem det var? Jo, Peter!

Slalomsegraren Peter

Efter lottningen kom stämningen snabbt på topp. Trots att hotellvärdinnan inte gillade oväsen ordnade vi disco i rummet utan klagomål.

Ballongdansen då? Blev det inget av med den? Rann den ut i sanden? Nej då, varför skulle den det? Visserligen var killarna lite tunna, men det fanns ju flickor . . . En kort men intensiv dans åstadkom vi - Bittan, jag och Maria. Och den blev lyckad. Ensio var så nyfiken att han var tvungen att gå på toa-

Förutom att vi åkte skidor från kl 9 till 16.30 varje dag hittade vi på en hel del annat tokigt. Bl a ordnade reseledarna ostfondue på ett efter-ski-ställe en bra bit upp i backen, det tog ca 10 min upp med ägget. Vi tog sista liftan upp, eller rättare sagt, Leif, jag, Benke H, Roffe, Nippe och Eva missade precis ägget så vi trixade upp och ned med andra liftar och till fots. Värre än för oss var det för ett par andra som fick knalla en bra bit upp efter att ha åkt fel.

Nåväl, när man äter fondue är seden den att man ska bjuda sina bordsgrannar på något om man tappar brödbitarna i ostmassan. Vi bestämde att bjuda på vin och efter en helkväll uppe i stugan hade det köpts bra många vinflaskor. Problemet var nu bara att ta sig ner till hotellen - och det på skidor. Vi åkte i samlad tropp med facklor i händerna på dem som inte hade alltför många "grannar" som varit klumpiga.

Sista dagen var det slalomtävling. Två åk på så lika tid som möjligt skulle presteras. Alla såg mer eller mindre tokiga ut när de tog sig ner-

Sista kvällen samlades alla 30 i vår lägenhet. En fri resa skulle lottas ut bland de 19 som hade betalat fullt pris. Det blev en dramatisk lottning. En efter en åkte ur dragningen och till slut kvarstod två man - Tordan och Roffe. Skulle det bli en ny trehjuling till Jakob eller . . . Lotten drogs och vem vann om inte Roffe!

Ensio Kolari och Bengt Karlbom

Roffe

letten just som vi klev in på "estraden" och mötte oss därmed där det var som trängst!

Vi gick inte och lade oss förrän kl. 3.30, efter en "grand finale" med dammsugaren i högsta hugg och dans till "Come on Eileene" eller som Bittan döpte om den till "Come on Irene" (efter hotellvärdinnan). Väckning skedde två timmar senare med disk och städning kvar för en del, men som tur var fanns de snälla reseledarna som hjälpte till när de märkte att allt inte hängde med.

Transfern och flygresan hem gick bra med de flesta sovande efter en lyckad vecka med mycket skidåkning, sol och skoj.

Artikelförfattaren Helene

Nytt från Stugfogden

Närmast på önskelistan vad som bör åtgärdas på vår klubbkåk står följande punkter. Och då börjar vi med

EL-FÖRSÖRJNINGEN där vi skall ändra abonnemangsklass från 25 A till 63 A. Kostnad till Nacka Elverk blir 3 500:- och det fordras ny kabel, en jord- eller luftledning samt en ny mätartavla.

VARMVATTENFÖRSÖRJNINGEN. Befintliga problem: För liten varmvattenberedare - 500 l, och kalkavlagringar i värmepannans värmebatteri. Åtgärd: En utredning är på gång vilka lösningar som vi ekonomiskt kan bära. I samband med detta tittar vi på hur vi skall kunna spara energi, t ex med att isolera vinden.

STORSTUGAN. Här behövs målning, nya gardiner och gardinstänger.

UTOMHUS. Målning av fönsterbågar och stockpanelen. Och vedboden behöver nytt tak. Och till detta håller Ensio på att utarbeta en ritning.

ARBETSDAGAR VID JÄRLAGARDEN. Det blir två onsdagkvällar i april - den 13 och 20 - samt två dagar i höst, antagligen i oktober. På onsdagkvällarna i april är det samling kl 17.00 och då hoppas jag att även du kommer!

Lennart Hagstedt

TTK informerar

När du läser detta ska du förhoppningsvis ha fått ett tävlings- och träningsprogram, anmälningsblankett till vårens tävlingar, hemskickat till dej (Om inte. Säg till Bengt så får du ett.) Där i hittar du de tävlingar som vi har planerat att springa och de träningar som kommer att bedrivas i klubbens regi.

Nytt för i år torsdagsträningarna från Järlagården. Och om du har haft riktigt tur så hittar du dej själv som träningsansvarig. Vissa medlemmar har nämligen haft förmånen att bli utvalda till träningsansvariga. Det ska nu inte vara några jättearrangemang med måltribun, korvförsäljning och liknande utan ett lättarrangerat teknikpass som går att genomföra på utsprungna kartor. TTK kontaktar och informerar vederbörande i tid.

Klubbens batterier+laddare genomgår för närvarande en inventering och vi hoppas kunna röja upp bland de hoptrasslade sladdarna och kanske även göra en omfördelning av de utlånade batterierna. Annars är det som i fjol: Att klubbens 10 st batterier disponeras av först och främst seniorer som springer natt-ol. De som sen vill låna ett batteri men ej disponerar ett får själv leta upp de som har klubbens batteri men inte springer just den tävlingen, och låna av honom/henne och sedan lämna tillbaka det till utlåneren efter genomförd tävling.

KM

Natt-KM går redan den 15 april någonstans i Tullingeskogarna. Mer information om det kommer senare.

Lång-KM körs lördagen 21 maj. Tid och plats har vi inte spikat ännu så du får även information om det senare.

Dag-KM kör vi i höst, någon kall, regnig, gråkulen men sportsligt utslagsgivande dag.

Tisdagen den 19 april ska vi visa Järlas friidrottare var skåpet ska stå. Då ska vi nämligen vinna den stafett som de har utmanat oss på. En gatustafett i Hästhagen på 10 sträckor. 6 sträckor på ca 1000 meter och 4 sträckor på ca 500 m.

Ett "hemmaläger" är planerat på Tyresta 29 och 30 april.

Då är det tänkt att vi åker ut till Tyresta på fredagskvällen och kör en kvälls-nattorientering, badar bastu, fikar, umgås, sätter svansen på åsnan, stoppar grisen i säcken m.m. Åker sedan hem och sover hemma för att på lördagen möta upp pigga och raska och redo för ett nytt träningspass.

Någon resa till Hälsingekaveln är inte planerad eftersom de flesta tycker att det är jobbigt att resa uppåt två helger i rad. Dalakaveln går ju veckan innan. Vi kör nu lång-KM på lördagen den här helgen.

I träningsprogrammet finns det angivet sk StOF-träningar i marginalen. Det är färdiglagda teknikövningar som man själv beställer mallkarta och kartor från StOF-kansliet till. Slå er gärna ihop ett gäng och träna på dessa.

Från Ungdomskommittén

Vid upptaktsmötet den 22.2 redovisade vi vår målsättning för våren 1983. Då många inte hade möjlighet att närvara vill jag därför passa på att i Järlandsnytt visa på några av de tänkta tränings- och teknikövningar som ungdomarna skall få arbeta med under våren. Ungdomsträningen börjar med teknikträning lördagen den 26 april och då har vi ett teknikpass och en träff där vi hoppas att alla våra ungdomar kan ställa upp. Träningen fram till dess är individuell, dvs var och en får försöka skaka loss styvheten i benen med löpträning på tisdagarna. Tävlingssäsongen börjar visserligen redan veckan före med några distrikts-, natt- och dagtävlingar, som hugade naturligtvis anmäler sig till för att pröva om man kom ihåg vad orientering är för något.

Efter lördagen den 26 april fortsätter vi med teknikträning, som vi skall försöka att hålla både tis- och torsdagar. Detta kommer att bli mycket ansträngande, då Ungdomskommittén minskat i antal och tre av de ingående medlemmarna många kvällar är förhindrade p g a studier och militärtjänstgöring. Därför kommer vi att be övriga seniorer och äldre att hjälpa till i större utsträckning än tidigare och hoppas på att alla villigt då ställer upp!

Träningen kommer att inriktas på att få ungdomarna att i steg ta sig upp mot allt svårare uppgifter. Det innebär att när dom kommer upp i 15-16-årsåldern skall klara alla uppgifter med orientering långa sträckor med bara höjdkurvor och sankmarker som ledstänger. Som exempel kan nämnas de tre lägsta stegen, men därmed inte de mest ovidkommande.

Nivå 1c	Orientera efter ledstänger - flera moment
Nivå 1b	Orientera efter ledstänger - ett moment
Nivå 1a	Kartans färger, de vanligaste karttecknen samt passa kartan efter terrängen

Skillnaden i nivå 1b och 1c är att kontrollerna inte sitter i varje stigsförgrening utan att flera förgreningar skär innan kontrollen dyker upp.

För att få en uppfattning om de individuella kunskaperna hos våra ungdomar hade vi "uppföljningar" under hösten. Dessa sammanställdes och ligger till grund för vidare arbete. Även våren kommer att innehålla sådana "uppföljningar", då det visat sig att höstens kollningar blev en direkt fingervisning om hur de skulle agera i olika situationer, vilket uppskattades. Och med hoppet inställt på en inte alltför regnig vårsäsong men med alla Ungdoms-Järlaiter i god vigör och gärna med lite tävlingsfeber önskar Ungdomskommittén alla en god vår!

Göran Glanshed

Här tar vi med en trappstege och den är lånad ur "Börja med orientering" av Gunnar Hasselstrand, SOFT.

Vi har delat in trappan i fyra nivåer, som enkelt beskriver vilka färdigheter som krävs för att klara en viss bana. En bana för nivå 1 får exempelvis inte kräva andra färdigheter än de som tränats in under steg A till C. Vi behandlar i fortsättningen de olika stegen och ger exempel på lämpliga banor. Begreppen i trappan förklaras under respektive rubrik.

Nivå 4

M LÄSA HÖJDKURVOR I DETALJ

L ORIENTERA UTMED STORA HÖJDER OCH TYDLIGA SANKMARKER

K FÖRSTÅ HÖJDKURVOR

Nivå 3

I FINORIENTERA KORTA STRÄCKOR

H GROVORIENTERA LÄNGRE STRÄCKOR MOT UPPFÅGANDE FÖREMÅL

G GÖRA ENKLA VÄGVAL

Nivå 2

F ORIENTERA KORTA STRÄCKOR MOT UPPFÅGANDE FÖREMÅL

E GENA OCH SNEDDA

D LÄSA AV FÖREMÅL BREDVID LEDSTÅNG, TYDLIGT AVHOPP

Nivå 1

C ORIENTERA EFTER LEDSTÅNGER — FLERA MOMENT

B ORIENTERA EFTER LEDSTÅNGER — ETT MOMENT

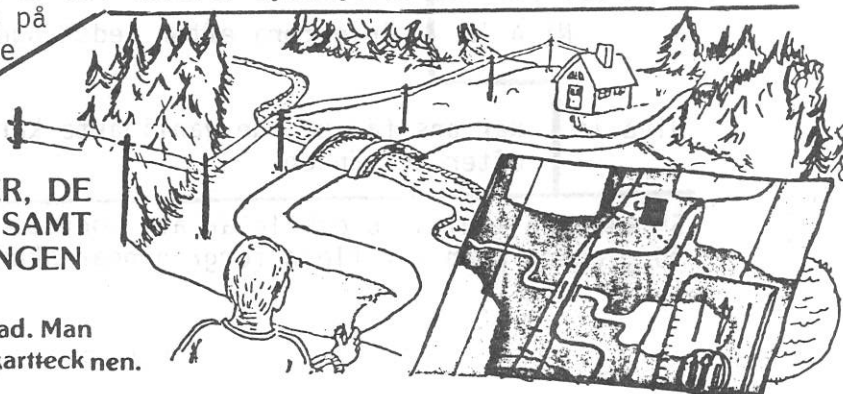
A KARTANS FÄRGER, DE VANLIGASTE KARTTECKNEN SAMT PASSA KARTAN EFTER TERRÄNGEN

Det är viktigt att man koncentrerar sig på ett moment i taget då man undervisar i orientering. Vidare måste de olika momenten komma i rätt ordning. Vi illustrerar detta med en trappa där varje steg innebär en ny färdighet. Man ska inte ta ett nytt steg förrän det föregående är väl inlärt. Nybörjarna bör för att befästa sina kunskaper hela tiden pröva på orienteringsbanor där de inövade färdigheterna ingår.

Nivå 1

A. ATT KUNNA KARTANS FÄRGER, DE VANLIGASTE KARTTECKNEN SAMT PASSA KARTAN EFTER TERRÄNGEN

Det är lämpligt att börja med en kartpromenad. Man lär sig då kartans färger och de vanligaste karttecknen.

Information från TTK-Dam

Vi har ju glädjen att få lite nya stjärnskott till tjejjägar i Järila nu i år och det är toppen! Välkommen Maud och Elisabeth!

Vi var några stycken som träffades en kväll för att prata träning och annat smått och gott. Vi försökte komma fram till förslag som skall sätta fart på fler tjejer, och framför allt att göra träningen roligare.

På tisdagarna träffas vi som vanligt vid Järilagården, men nu skall vi försöka ha gemensam uppvärmning med gymnastik o dyl tillsammans med killarna. Sen behöver vi också ge oss ut och "leta" fram nya träningsrundor för att få lite variation.

På torsdagarna står det teknik-OL i träningsprogrammet och det är ju en viktig bit, tycker vi. Det är då vi ska se över våra tekniska OL-skavanker och fixa till de "få" fel vi gör för att sedan bli fullfjädrade som orienterare, ty löpförmågan har vi ju redan fått på tisdagarna.

Vi har fått en ny fin dambastu, och nya bänkar i omklädnadsrummet är utlovade, så nu hoppas vi att vi får trängas riktigt många där fram på vårkanten.

Och har ni några förslag på träningen eller några andra synpunkter så hör av er till mig.

Eva-Lotta

I Fäders Spår ...

Ett tiotal Järlaiter fanns med i spåret när årets Vasalopp i sitt 60-årsjubileum blev det snabbaste hit-tills och drömgränsen att gå under fyra timmar sprängdes. Segrare blev Konrad Hallenbarter från Schweiz med den utmärkta tiden 3.58.08. Och här skall du få våra placeringar:

1524 Lasse Englund	5.29.21	7402 Lasse Bivstedt	7.52.27
2217 Sven Österberg	5.48.19	7467 Eva Bivstedt	7.54.30
2568 Åke Hall	5.56.55	8560 Kerstin Englund	8.30.31
3222 Åke Good	6.16.12	8795 Gustav Grandin	8.40.12

Och två av de våra fanns med på Öppet Spår måndagen den 28 februari:

Rune Rova 8.10 och Lennart Lindström 8.16.

Järlas distriktstävling vid Sågtorpsskolan den 10 april

Detta arrangemang är ej av samma storleksordning som vår nationella tävling i höstas. Kanske vi kan hoppas på upp till 1.000 deltagare vid lite snö och toppenväder.

De som ej är upptagna i nedanstående sammanställning kan få en uppgift efter påstötning av Seth eller Peter.

Tidsplaneringen ser ut som följer:

SÖNDAG 27 MARS: Ställningsspikning börjar med följande grupper:

Leif Mattsson	-	Lars Långberg
Anders Hall	-	Bengt Karlbom
Tord Jansson	-	Putte Hävrén
Bengt Hall	-	Jonas Andersson
Christer Karlsson	-	Ulf Olsson

ONSDAG 30 MARS: Tablå upprättas samt skrivning av startkort, ca 15 personer

Peter Sandström	Lars Englund	Lena Jansson
Seth Nordahl	Kerstin Englund	Lena Jåfs
Ulla-Britta Hall	Gustav Grandin	Eva-Lotta Andersson
Gunnar Fernqvist	Anders Haglund	Börje Larsson
Henrik Falkenberg	David Eiderbrant	Jan Lindgren

TORSDAG 31 MARS: Samtliga anmälningslistor inne, resterande startkort skrives. 7 frivilliga (Påskläger samtidigt)

Seth Nordahl, Olle Larsson, Håkan Lindberg, Rune Rova, Björn Unnefeldt, Nils-Erik Eriksson, Tomas Einarsson.

FREDAG 1 APRIL- TISDAG 5 APRIL: Mullning (chef Anders Asplund).

MANDAG 4 APRIL: Lottning. 6 frivilliga.

Per-Erik Bergman, Gustav Grandin, Hans Stjernström, Birger Johansson
Erik Höggebo, Nancy Höggebo.

TISDAG 5 APRIL: Skrivning av startlista 6 personer.

Ylva Olsén, Ulla-Britta Hall, Karin Stjernström, Rolf Ljungkvist,
Peter Sandström, Gunnar Johansson, Heikki Kolari.

ONSDAG 6 APRIL: Tryckning och utskickning av startlistor. iplockning i plastfodral. 15 personer.

Seth Nordahl	Göran Glanshed	Terttu Kolari
Anders Asplund	Gunilla Glanshed	Lennart Lindström
Elisabeth Argus	Tommy Glanshed	Helene Östling
Maud Liljekvist	Åke Hall	Hans Nauman
Hans Develius	Ensio Kolari	Ulf Sandberg

TORSDAG 7 APRIL: Stämpling mallar, plockning skärmar och stiftklämmor i plastpåsar (chef Sigvard Gretas)

LÖRDAG 9 APRIL: Arbete med tävlingscentrum vid Sågtorpsskolan.
Utsättning av kontroller.

SÖNDAG 10 APRIL: Tävlingsdag. Första start klockan 10.00
Samling senast angiven tidpunkt.

TRAFIK + PARKERING:

Samling kl 7.30

Jan Gustavsson
Veikko Kolari
Gunnar Johansson till resultat
Per-Erik Lindgren
Heikki Kolari till stämpelkoll
Per-Erik Bergnér

START INKL. DIREKT:

Samling kl 8.00

Åke Hall Lars Englund
Erik Häggebo Kerstin Englund
Birger Johansson Tord Jansson från bankkontroll
Putte Hävrén

DIREKTANMÄLAN:

Samling kl 8.00

Göran Glanshed Jan Lindgren
Gunilla Glanshed Eva-Lotta Andersson
Rolf Ljungkvist Helene Östlind
Monica Sundström Anders Hall

SERVERING (matsalen):

Samling kl 8.00

Lars Sundström Gunilla Bergnér
Nancy Häggebo Lena Jansson
Anna Gretas

SEKRETARIATET:

Samling kl 8.30

Seth Nordahl
Ulta-Britta Hall tidskrivare
Ylva Olsén "
Börje Larsson tidräknare
Peo Bengtsson "
Bengt Willby "
Berit Lindgren "
Ragnar Stjernström färgsorterare
Terttu Kolari stämpelkoll
Heikki Kolari "
Lena Jäfs "
Gustav Grandin "
Fredrik Trahn remsrivare efter löpning
Henrik Stjernström "
Eva Bivstedt sorterare
Elisabeth Argus "
Lars Bivstedt "
Nils-Erik Eriksson monterare
Håkan Lindberg "
Tommy Glanshed "
Gunnar Fernqvist "
Jan Olsén " samt WC start o mål
David Eiderbrant cyklar med resultat
Anders Haglund "-
John Kleen "-
Stefan Bergnér "-
Christer Gustavsson "-

RESULTATTAVLA: Lennart Hagstedt Tomas Einarsson
 Samling kl 9.30 Lasse Långberg Leif Mattsson bankoll
 Hans Nauman Gunnar Johansson
 Bengt Karlbom

OMKLÄDNINGSRUM: Olle Larsson Maud Liljekvist
 Samling kl 8.00

KARTBYTE: Bengt Hall Jonas Andersson Ragnar Andersson
 Samling kl 8.30

MÅLFUNKTIONÄRER: Jack Nordlander Ensio Kolari) ev. av-
 Samling kl 9.00 Hans Regnell Christer Karlsson) lösning
 Björn Unnefeldt Ulf Olsson) av cyklar
 Rune Rova Rolf Karlsson)

BANKKONTROLL: Leif Mattsson reserv Lars Långberg
 Samling kl 7.30 Anders Hall " Bengt Karlbom
 Tord Jansson " Putte Hävrén
 Bengt Hall " Jonas Andersson
 Christer Karlsson " Ulf Olsson

SJUKVÅRD: Elisabeth Lindgren
 Samling kl 8.30

KLAGOMUR: Sigvard Gretas och Anders A splund

TÄVLINGSLEDNING: Peter Sandström

BITR. TÄVLINGSLEDN.: Seth Nordahl

RESERVER: som tilldelas uppgift senare

Johan Bivstedt	Ulf Sandberg
Henrik Falkenberg	Hans Develius
Ove Magnusson	Lars Kleen
Lennart Lindström	Lars Lindgren

TISDAG 19 APRIL: Utskrivning av resultatlista.

Vår förhoppning är att du som kommenderats till uppgifter enligt ovan verkligen kan ställa upp på allt. Kolla noggrant så du upptäcker samtliga ställen där ditt namn är upptaget. Får du förhinder försök byta med någon annan, i sista hand ring Seth eller Peter.

Järfa IF är känd för sina fina arrangemang, och detta skall inte bli något undantag.

Vi ses
 Peter och Seth

När vid denna gång återser vår hjälte har han just erbjudit den bortkomna flickan sin hjälp i orienteringsskogen, men som tack för denna tjusiga storsinhet fått det mest grova avsnoppande. Läs den spännande fortsättningen av Rolf Ljungkvists självbiografiska epos:

"Kul sport det här"

Jag måste erkänna att jag blev en aning snopen av hennes kall-sinniga attityd. Det var ju den allra första gången någonsin som en medlem av det täcka könet in-tagit en sådan hållning mot mig.

En gentleman och en man av värld finner sig emellertid blixtsnabbt även i svåra situationer, och jag fick snabbt de tappade hakorna på plats.

-Nu skall ni inte vara grov, otäcka flicka, för då kan det gå åt helvete för er. Skogen är fylld av de hemskaste faror. I värsta fall kan det komma en gammal ful H35:a och ta dig.

-Stick för fan, replikerade den otacksamme orientererskan.

-Jo, jo - du var mig en snygg juvel. Nej för resten. Du ser ut som den lede i synen. Det är underligt att inte skogens djur faller döda till marken när du kommer kutande. Kutande för resten, du kan stå här tills du växer ned i mossan din fuling, saftade jag till med eftersom jag var på väg att bli förbannad. Stå där och se mallig ut och snoppa av hyggligt folk.

Det är ingen stil på brudarna nu för tiden sade redan min gamla farfar, och sedan dess har dom bara blivit värre.

I skogen finns många andra som behöver min hjälp, och jag ilade vidare mot nästa kontroll. Efter sjutton kilometer kunde jag känna en viss darrning i benen, men eftersom det inte kunde vara trötthet förstod jag att jag trots allt tagit lite illa vid mig av uppträdet vid förra kontrollen.

Under en kort stund funderade jag faktiskt på att sänka farten en aning för att återhämta krafterna, men vore jag den jag är om sådan slapphet fick mig i sitt rov. Icke!

Sista kilometern fram mot kontrollen bestod av ett stenigt och brant lutande hygge. När jag i god fart, och nynnande på en käck ehuru något snuskig sång, kilade uppför backen fick jag syn på en gestalt framför mig. Han hade nummerlapp och rörde sig mycket, mycket snabbt och effektivt.

"En attan å kuta, den där" tänkte jag, "han måste vara något för landslaget". När jag kom närmare såg jag att det var något välbekant över hela gestalten, men jag lyckades inte placera honom riktigt säkert.

Just när jag sprang förbi avbröts mina funderingar av ett rop:

-Tjena Roffe, vänta ett tag.

Förvånad vände jag mig om och väntade in elitlöparen.

-Hejsan Jögge, är du ute och springer, sa jag vänligt. Och vart är du på väg, manne?

-Fan, jag har bommat. Kan du visa mig var jag är eller springa före till kontrollen, sa Jögge.

-Nä, du vet ju sedan gammalt vad jag tycker om att hjälpa folk i skogen. Försök nu att ta vara på dig själv. Passa kartan, tänk på att den röda nålen alltid pekar mot norr, sade jag pedagogiskt. -Snygg dräkt du har, den där blå och gula, var får man tag i sådana?

Förvirrad snurrade Jögge runt, runt och försökte att få den röda nålen att peka åt det håll han själv ville. Han lade sig på knä, vred på dosan och mumlade för sig själv: "Häriifrån till dit, då skall pilen ligga så här. Och så ska man vrida på den här runda delen så att linjerna pekar uppåt på kartan. Sådär. Så skall man syfta mot en tall, springa dit, syfta mot en ny, springa dit, syfta ..."

Jag blev trött på alltsammans och stack därifrån.

forts. i nästa nr

**SLUT
SPURT**
på BOMB-REAN

Utförsäljning av Järlas äldre klädeslager. Butiken öppen efter tisdagsträningarna!

**ALLT
SKALL
BORT!**

Långa svarta nylonbyxor utan revärer

Fabrikat: Yngve Ek

REA!

Storlek
140
150
1
2
3

Antal
2 st
4 "
7 "
3 "
1 "

Pris: 5:- st

Poplinoverall

Svarta byxor, vinröd jacka. Fabrikat: Yngve Ek

REA!

Byxor, storlek 2
" " 3
" " 6

Antal 1 par
" 1 "
" 1 "

Jacka, storlek 3, 2 st

Pris: 5:- st

Skidblusar. Vita bomullsskjortor med bröstficka och armmuddar

REA!

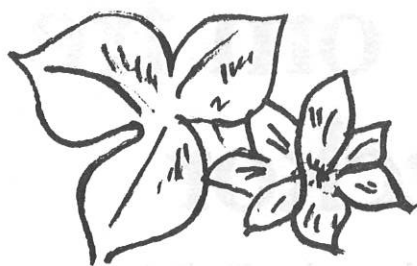
Storlek 2 = 1 st
" 3 = 2 "

Pris: 5:- st

Kämpelas tävlingsdräkt

Kämpelas tävlingsdräkt är beställd och väntas komma hem under våren. Du som beställde overall i höstas och inte har hämtat ut den än kan göra det nu - den finns i Järlagården. Och du som beställde en overall den 1.3.1983 får förhoppningsvis den lagom att glänsa i till Tiomila.

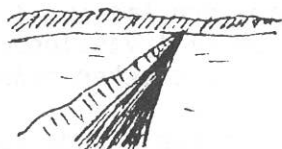
Anke

VÅRREBUS

P

d

TO

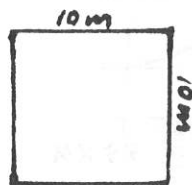
-e + J

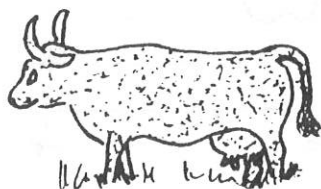
s

r

E

T

t

L

p

-

d

+

NÖ

-

R

+

Först lösningen till Julnumrets rebus: En pigg som hamnat utanför rutan har gjort att placering du blivit förutan. Och vi gratulerar Eva Svensson som lyckades vinna för andra gången!

Glädjande att så många sände in sina lösningar och sporrade av detta försöker vi med en ny aktuell rebus. Testa dina färdigheter och satsa på att ta hem de 30 kronstycken vi utlovar till vinnaren.

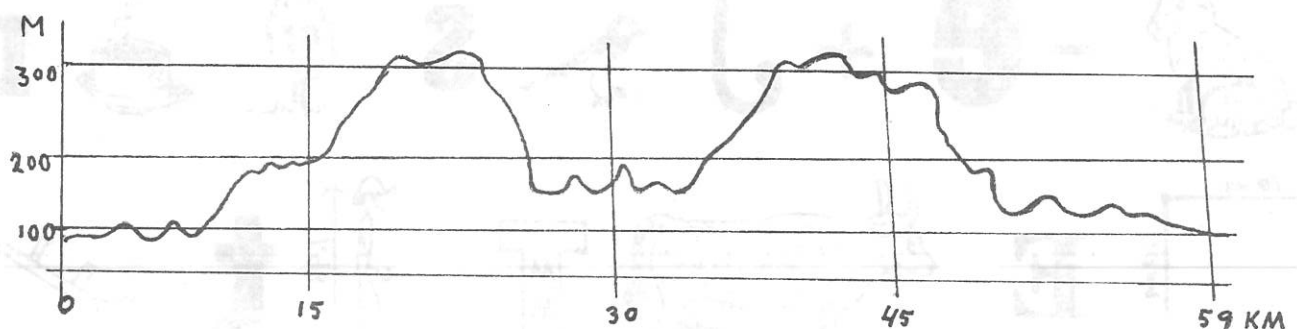
Senast måndagen den 11 april 1983 vill vi ha in din lösning till Järlanytt's red, Åke Hall, Kolbäcksgård 24, 121 61 Johanneshov. Så drar vi segraren vid tisdagssoppan dagen efter. Lycka till!

En liten berättelse om tre intensiva skidveckor

Det började redan i höstas med uppladdning och förberedelser. Jag försökte övertala Åke att bli min reskamrat, men han hade ju redan tidigare bestämt sig för ett ännu mer långtflygande resmål. Resan som avses kan för de flesta anses helt vansinnig, vem åker frivilligt till Canada och Amerika i 16 dagar med avsikt att tävla var tredje dag och sen jäkta hem till Vasaloppet. Det finns guskelov inte alltför många likasinnade, bara sju stycken från Sverige.

Nåväl, onsdagen den 16.2 bar det i alla fall i väg mot den okända världsdelen, flyg till Montreal. Det var första gången jag satt i ett så stort plan som en DC10, men det var banne mig inte så stort när man satt på mittplatsen av fem och blev kissnödig mitt under långfilmen. Då var man ej poppis.

Framme i Montreal väntade en liten buss för vidare transport till huvudstaden Ottawa, ca 20 mil väster ut i den fransktalande staten Quebec. Vad månne bliva av lördagens tävling, funderade vi, här fanns ju inte mer snö än hemma. Gödslet på majsfälten var avskräckande. Detta långa dygn, 30 timmar, avslutades på soffan framför TVn, njutande Börje Salmings hockeykonster. Han var fortfarande bäst.

DEN "TUFFA" BANPROFILER I CANADA

Torsdag 17.2. Trots +3°C och snöblandat regn for vi ut för att prova spåren (vilka spår kan finnas utan snö?). Väl ute på tävlingsplatsen blev man mäktat imponerad, här preparerar man tydligen spåren så snart det är möjligt. Sex i bredd och 1 dm djupa, fantastiskt. Det gäller nog bara att hålla sig kvar i dom i utförlöpora så kommer det att gå bra. På eftermiddagen var vi ute och shoppade, men oj vad dyrt här är, ett par Fischer RCA som jag köpte förra veckan hemma för 690:- kostar 1 200:- på rea här.

Fredag 18.2. Sightseeing med buss genom Ottawa, fantastiska byggnader som såg ut att vara flera hundra år gamla, men var byggda i början på 1900-talet. På kvällen bjöd hotellägarfamiljen hem oss på middag. Frun, som var från Sverige, hade dukat upp på svenskt vis med bardisken full, undrade vad vi var för konstiga svenskar som bara drack öl och juice. Här förstod man inte att återhållsamhet behövs inför 59 kms skidtävling.

Lördag 19.2. Upp tidigt för resa till tävlingen som gick i en nationalpark på parkvägar. Omslag i vädret, -10°C och sol, det kommer att gå undan i dag.

Lila klister gäller för oss alla utom för Lasse Frykberg och Ola Hassis, som åker på kallvalla. Hur skall dom få fäste på isen. Banprofilen var stortuff, två bergsberstigningar om vardera 3 km med ren saxning, sen störtlopp utför utan spår och ren is. Tävligen var 59 km lång och ingår i Världscupen i långlopp och samlade 1 300 startande, varav 9 svenskar.

Efter en bra början med hård utgångsfart kändes allt bra, men på andra halvan försvann vällan så det blev till att lägga på mer klister innan andra bergsbestigningen. Efter störtloppet nerför berget tog jag mig i mål på 64:e plats på 3,51 tim. Vad man lär sig av denna tävling var att skridskoåkning måste in i träningsprogrammet, det går ju dubbelt så fort. Lasse Frykberg och Ola Hassis som kom 1:a resp 3:a, åkte t o m skridsko uppför bergen. Där behövdes inget fäste. Eftermiddagen ägnades åt återställande av vätskebalansen, arrangörerna bjöd på öl så mycket man orkade.

Söndag 20.2. Sommarväder, +8°C, vattenflödande gator. I dag bar det av till USA, närmare bestämt till Minnesota. Efter fem timmars flygtur var vi framme i Minneapolis, där värdfamiljen Elvig hämtade oss för vidare färd med buss till Telemark i Wisconsin, ca 30 mil NV Minneapolis.

Måndag 21.2. Tog Hotellet Telemark Lodge i besittning kl 02.00. Nu gällde det att somna snabbt, det är ju start på 3-milen i Veteran-VM om några timmar. I dag känner man att man är "veteran", kroppen har inte återhämtat sig från Kanadaäventyret, stel som en pinne.

JCKE ALLTFÖR OVANLIG STIL I
CANADAS UTFÖRSLÖPPOR

VVM har samlat 400 deltagare från 12 nationer. i min klass (35-40 år) är det 98 startande. Här startar man klassvis med 10 min mellanrum. Amerikanerna förstår inte riktigt det sportsliga, här gäller det show. Vild rusning i början, det gäller att skaffa skaplig position. +3°C och sol innebär, att då starten går kl 13.00 är spåren genomsura. Efter 5 km hade man kört rommen av sig, hur skulle detta sluta? Det sög ju fast under skidorna och sprutade vatten om skorna. Nåväl, efter 15 km kändes det bättre och jag avslutade i bra tempo trots kallvatten vid vätskekontrollerna. Placering 15:e på 2,07 tim. Ola Hassis vann klass H30 och gamle Hellaspolaren Jack Wadin klass H60.

Tisdag 22.2. Vilodag och "upptäcktsresa" i hotellet som var det största jag sett. Restauranger, barer, pooler, affärer och tennisbanor avlöser varandra, allt under ett tak. Det kostade 200 miljoner kronor att bygga för 5 år sedan!

Onsdag 23.2. Idag vaknar man med nya friska krafter och är heltänd inför 15 km-tävlingen. Kylan har kommit tillbaka, spåren perfekta, grovkornigt och -2°C, snabbföre. Återigen 98 startande i klassen och tjurrusning i början, det får bära eller brista. Efter 8 km var jag inte långt från täten och hade stora förhoppningar om en bra placering, men som så många gånger förr så fick man betala för den hårda öppningen. Dom kom som på ett pärlband bakifrån och det var med nöd jag bärgade 20:e platsen på tiden 51,30. Gamle storåkaren Björn Arvnäs från Norge vann på 46 min. Jack Wadin tog sin andra guldmedalj denna vecka, han var mäkta nöjd denna kväll och firade med champagne.

Torsdag 24.2. VM skall i dag avslutas med stafetterna 3x10 km. Klassindelning är här i 10-årsintervaller med början från 30-39 osv. Eftersom vi var så få svenskar på plats fick vi endast ihop två lag, men vilka lag! I klass H30: Ola Hassis, Lars Englund, Anders Persson, i klass H60: Östen Segefjäll, Olle Lindqvist, Jack Wadin. På förmiddagen är Anders Persson och jag ute och värmer upp en mil, Ola som går in hårt för tävlingen kör bara 3 mil!

Det pirrar i hela kroppen inför denna tävling och det blir inte bättre av att TV filmar och högtalarna ropar ut Sverige som favoriter. Ola som aldrig kört en VM-stafett tidigare går ut i ett våldsamt tempo och tar ledningen inne på stadion före Norge och USA. När rapporter kommer från banan att Ola leder med 10 sek blir jag så nervös att jag vallar om två gånger under den sista kvar-ten. Jag hinna knappt in på stadion igen förrän Ola kommer med 100 m:s ledning, för att växla till mig. Full rulle direkt, jag ser USA-killen komma bakom mig, sen blundar jag och vrålkör. Vid 3 km hör jag att det börjar klappa bakom ryggen, försöker hänga när han är jämsides, men det finns inte en chans, han åker ju skridsko som om det vore på Bislet. Jag blir passerad av Canada och Norge vid 5 resp 6 km på samma sätt, men lyckas sen hålla fjärdeplatsen efter en hård fight med Harald Grønningen de sista tre kilometerna. Han gick bättre uppför än jag, men jag hade bättre glid. Anders Persson höll vår fjärdeplats i mål. Så hårt har jag aldrig tagit ut mig i någon tävling förr, men det var ju extra inspirerande med flera guldolympier runt benen. 30.01 min på sträckan var imponerande för mig, Ola hade 27.48 och Anders 30.22. Norge vann, USA 2:a, Canada 3:a, Sverige 4:a. 29 lag startade. I klassen 60-69 år kom Sverige 2:a. Detta var verkligen en fin skiddag!

Fredag 25.2. Dan före American Birkebeiner ägnades åt lätt skidåkning och "vallasnack". Stickan Moberg från Järfälla som hade vallat åt Jack hela veckan, vallade våra skidor med någon underlig tjärvalla, Jack Rabbit hette den. "Superbra" enligt Stickan, och han skall ju vara expert, så jag litade på honom. Ola H och Lasse F fick långa ansikten när jag berättade om vår "supervallning". "Det kommer nog aldrig att hålla", var deras mening. Oj, vad rätt dom skulle få!

Lördag 26.2. Dags för femte tävlingen på åtta dagar. Amerivan Birkebeiner 55 km. Härligt väder, -10°C och iskristaller som rakknivar. Upp i ottan för busstransport till starten i staden Hayward. 8 000 startande uppradade på elva startled gör att tävlingen får en fin start. Ingen tjurrusning, alla finner en plats efter egen förmåga. Redan efter 200 m:s provåkning förstod jag att Jack Rabbit var en katastrofvalla, den började släppa, trots grundvax. Desperat lade vi på flera lager blå kallvalla. Redan efter sex km var det dags, all valla var borta. Jag vallade om tre gånger på de första två milen, sen tappade man sugen, på med klister och allmän turiståkning till mål. Det var synd att det skulle sluta så här när det var så fina spår och ett härligt skidväder. Trots allt kom jag i mål med en skaplig placering, ca 200:e, tid 3.09 tim. Rudi Kapeller vann på 2.14, 2/10 sek före Lasse F och Ola H, som körde ihop 200 m före mål varvid Lasse bröt en stav när dom var i klar ledning. Otur.

På kvällen var det stor avslutningsfest med möjlighet till dans i fem olika lokaler på hotellet. Det låg utslagna skidåkare överallt på hotellgolvet, med en ölburk som huvudkudde.

Söndag, måndag, tisdag ägnades åt förlustelser i Minneapolis där jag bodde privat hos en familj. Här blomstrade gästfriheten, man bjöds på allt man önskade och skjutsades runt mellan restauranger och sevärdheter. Järlait! Om du får chansen till en motsvarande idrottsresa, tag den! Maken till upplevelser och gästfrihet får man leta efter!

Onsdag och torsdag. Hemresa med flera flygbyten och mycket slumrande på flygplatsgolv i Minneapolis, Detroit, Montreal och Helsingfors. Hemma igen torsdag kväll efter närmare två dygns vakande.

Torsdag 4.3. Vaknar kl 02.00 och tror att det är morgon, konstigt, har ju knappt sovit fyra timmar på två dygn. Det är tydligt att det där med dygnsomställning inte enbart är något som Björn Borg & Co skyller på när dom förlorar. Möter Kerstin som varit i Norrland och tränat inför sin debut i Vasaloppet på söndag. Hon har 25 skidmil i benen denna säsong, skall det räcka tro?

Lördag 5.3. Som vanligt! Perfekt väder dagen före Vasaloppet, inga vallningsbekymmer här inte. Men det blir i alla fall som vanligt, tveksamheten tornar upp sig ju fler kompisar man träffar i Mora, alla har olika uppfattningar om väder och vind. Kerstin, som endast har ett önskemål, "fäste", får Swix universal-kliester med blått på, själv tar jag fem lager blå extra, Ragge Special, med lite grönt i.

UTSLAGEN

AMERIKANSK BIRKEBEINERÅKARE

Söndag 6.3. Smörväder för skidåkning. -11°C halvkylart. Vi kommer

sent till Sälen, 07.10, men så sent som kl 07.20 ser jag Kerstin i en lång toalettkö, hon får problem att hinna till slut. Jag får henne att hoppa ur kön och använda skogsgläntan i stället. Hon skall visst ha delad skidträkt nästa gång!

Loppet går bra trots stopp i första backen, fina spår, temperaturen under noll hela tiden, bra valla, om än lite för tjockt, något dåligt glid. Under tävlingen har jag inte träffat en enda Järlait, var håller dom hus? Jo, naturligtvis på läktaren i S:t Mikaelsskolans gymnastiksal där vi träffades Sven Ö, Åke H, Åke G och jag för bortförklaringar. Mycket trevligt. Tack för senast, Åke!

Nu återstår endast inväntandet av Kerstins målgång. Hon ser oförskämt pigg ut då hon passerar mållinjen kl 16.15, trots kliester under skidorna. Jag trodde jag skulle få en rejäl skopa ovett för vallningen, men ack nej, bara solsken.

Det skall erkännas, jag somnade ovaggad denna kväll.

Lasse Englund

Vad får man för 100:– idag?

Jo, man får

- över 500 sidor orienteringsidrott i text och bild dvs Skogssport
- Skogssport direkt hem i brevlådan
- 10 nummer under ett år
- dessutom årsboken Skärmen direkt hem utan extra kostnad

Bra, eller hur!

Vänliga hälsningar
SKOGSSPORT

**skogs
sport**

Pst! Prenumeration helår kostar 100:– (utom Norden 130:–) inklusive årsboken Skärmen. Postgiro: 41 08 82-5 Tel: 08-713 6271

Skidorientering – sport med naturhinder

Säsongen 1982/83 kommer inte att räknas till någon av de mer lyckade i sportens historia - så ej heller för Järlas fåtaliga utövare. Vädrets makter har varit emot oss. Snöbrist i hela södra Sverige, omänsklig kyla i norr samt som extra krydda vid några tävlingar - häftiga snöfall som medfört gemensam start - inte precis önskeväder alltså. Men, tycker du kanske, vanliga skidtävlingar har ju kunnat arrangeras t o m i Stockholmstrakten, varför då inte skid-OL?

Jo, det ligger till så här: En längdttävling på skidor kräver egentligen inte så mycket snö, några cm på en golfbana räcker för DM. I värsta fall kan man skotta ihop en slinga. Skid-OL däremot behöver ett spårsystem med en sammanlagt längd på 80-120 km, som delvis går ute i vilda skogen. Där måste mossar, myrar och sjöar helst vara rejält frusna för att det ska fungera. Snötäcket bör uppgå till minst 20-25 cm.

I Stockholmstrakten kunde på försäsongen bara någon enstaka tränings- eller distriktstävling genomföras, vilket naturligtvis inverkat mycket negativt på nyrekryteringen - inte minst i vår klubb. Att tävla med ungdom och nybörjare med 40-60 mils resande helg efter helg och primitiva övernattningsförhållanden det går inte.

Inställd Flyttad Inställd Flyttad

Säsongen började som sig bör i Norrbotten, där tappra Stockholmare gör lumpen, med några inställda tävlingar - kylan. Det beryktade Gällivare-Race 2 dagars genomfördes dock, och Harlad strävade in på en 9:e placering, trots att han hörde med en vanlig magnetkompass i Malmbergets sluttningar. Där hade krävts modernare grejor.

Den egentliga säsongöppningen skedde traditionsenligt i Östersund kring nyår. Två fina tävlingar under idealiska förhållanden, tyvärr utan större framgångar för de fåtal tappra Järlaiter som trotsat avståndet. Ett undantag dock - men ett riktigt lejon - Ragnar Andersson ångade in från kylan på en andraplats i stenhårda H56-klassen och satte fantomerna från Jämtland på plats - han som vann var nämligen från Rättvik. Själv lyckades jag med bedriften att komma näst sist bägge dagarna - första dagen på grund av ett diagonalvägval (alla som åkt i Brunflo vet vad det är) och andra dagen på grund av medlidande med en H19 från Björken som brutit sin stav. Nåja, det var inte långt ifrån "Hit mää staven gubbe, ja ligg bra till". Enda trösten var faktiskt att han kom 2:a i sin klass.

De övriga Järlaiterna och Stockholmare som istället för Östersund hade satsat på trettondagstävlingarna i Dalarna (4 dagar) blev grymt besvikna, inställt på grund av snöbrist.

Nästa evenemang var GP-tävlingen i Jönköping, som genomfördes i Ljusdal! Det var under den minnesrika DM-helgen i Harsa. (Inom parentes kan jag nämna för Åke Hall att skidorienterarna alltid har valla med sig under loppet). Lagom med snö, hårda banor med stor höjdskillnad, men det var snudd på inställt - på grund av kyla, - 21° på morgonen och juriesammanträde, där man beordrade temperaturen att stiga till - 17° vid starten. Inga särskilda framgångar utom Henrik Stjernström som kom på en 7:e plats i H 13-14 i det stora startfältet (60 st i klassen).

Sveriges spelen - den klassiska 2-dagarstävlingen för hela världseliten (ja faktiskt, det roliga som hänt i skid-OL de senaste åren är att Norge, vid sidan av Sverige och Finland, tagit upp sporten på elitnivå), skulle genomföras av Gagnef, men ingen snö i Dalarna, och därför flyttades det hela till Skålsjögården, en Harsaliknande anläggning ca 5 mil väster om Bollnäs, med utmärkt terräng och överlägsna spårssystem. (Tips, klart alternativ till Harsa). Sjukdom hade decimerat Järlas deltagande till endast Harald, som gjorde en hyfsat tävling första dagen och stakade in på ungefär 20:e plats i H 21 E.

Och så var det dags för säsongens höjdpunkt: DM. Naturligtvis flyttat till Norberg. Ett snöfall på 2-3 cm ovanpå fläckvis gammal snö i skogen hade fått tre prövade distrikt i Mälardalen att ta chansen och samköra DM i Norberg. På samlingsplatsen hördes en hurtig speaker uppmana deltagarna att "ta dom gamla, starka, oömma skidorna i dag, för det är nog dåligt med snö ute på spåret". Två billass förhoppningsfulla Järlaiter stod just då betänksamma och plockade fram sina medförda nyförvärv av senaste modell, och undrade om det var lika bra att åka hem igen. Men tävling är tävling . . .

Vägval i DM Skidorientering

Lingonris - Stenkross - Sågspån

Nästan samtliga banor hade en förstasträcka som innebar ovanstående val av pest eller kolera: till vänster en som det visade sig stenkrossliknande svartväg och villaområde, rakt fram i ett ryssjäl liknande sågverksområde, lätt att ta sig in i men svårt att hitta ut mellan staket och sågspånshögar samt till höger en ändlös skogsås med barblåst lingonris. Nåväl, alla i Järsla kom i mål, alla gick skapligt, och näst bäst åkte jag (äntligen fick jag skriva det) med en 5:e plats i H50, bara 14 sekunder från bronsplats. David Eiderbrant gjorde en bra come-back med en 11 plats i H 17-18 och Harald klarade en 8:e plats i H 21, där Bengt blev 15. Åke fastnade i lingonriset för en gångs skull och hade flera av sina konkurrenter före sig i prislstan. Den som var bäst? Det var Ulla-Britta på 4:e plats i D43, samma bana som Åke och bara 4 min. sämre tid!

Budkavlestart blev det bara för de tapptra seniorerna, skidorna räckte inte till för flera, och egentligen räckte dom inte till för seniorerna heller av resultatet att döma.

Svealandsmästerskapet kunde genomföras i Rimbo en vacker februarilördag med över 200 startande. Bra arrangemang men dåligt deltagande från Järsla. Bengt och Harald åkte H21E och Harald skärpte till sig pch kom på en 10:e plats, 8 min efter segraren Stefan Larsson, som sedan vann SM. Bengt hade otur och fick bryta efter trassel med bindningen.

Så återstod då bara SM i Luleå, dit Harald hade kvalificerat sig. Enligt inkomna rapporter blev det en fin och utslagsgivande tävling, så till den grad utslagsgivande att Harald, som ställde upp illa förkyld, bröt efter första kontrollen.

Säsongen har som ni förstått av skildringen innehållit både prövningar och glädjeämnen. Den största besvikelsen dock att vi inte kunnat genomföra övningar och tävlingar på hemmaplan.

För SKID-OL ska vi ha i Järla IF, skidorientering som nu för tiden består av

- 2/3 skidåkning
- 1/3 orientering och
- 1/3 skidorientering

och det är just den där sista tredjedelen som gör att det blir så svårt (och roligt) som någon i Stockholms Skidförbund sa.

Hans Stjernström

RESULTAT

OK Södertörn 2 jan. 83

1 I.Gard, Tyresö SOK	51.43
24 Åke Hall	75.03

Ljusdals OK G.P. 16 jan.

H 21E

1 L.Jonsson, Hudiksv.	98.00
45 Harald Stjernström	129.28

H 13-14

1 S.Johanson, Sundsvall	30.31
7 Henrik Stjernström	34.34

H 50

1 Å.Sjörs, Leksand	69.53
10 Hans Stjernström	82.18

OK Ravinen 16 jan.

1 S.Tirén, Hellas	48.04
27 Lennart Lindström	64.17

Sundbybergs IK 23 jan.

1 P.Englund, Luffarna	46.13
22 Lennart Lindström	58.43

Skellefteå OK 15-16 jan.

H 21

1 C.Ahlenius, IFK Umeå	83.11
30 Olof Stjernström	114.40

DM 5-6 februari

H 13-14

1 J. Borgh, Haninge	35.20
11 Henrik Stjernström	41.23

H 17-18

1 P.Fors, Tureberg	69.13
11 David Eiderbrant	78.42

DM 5-6 februari forts.

H 21

1 B.Albinsson, Tyresö	113.21
8 Harald Stjernström	121.51
15 Bengt Hall	132.18

H 50

1 A.Pettersson, Väsby	70.47
5 Hans Stjernström	80.24

H 56

1 A.Carlsson, Stigfinn.	57.12
12 Åke Hall	73.28

D 43

1 B.Thunell, Lidingö	66.47
4 Ulla-Britta Hall	78.26

Budkavle H 21

1 Hammarby IF	234.19
5 Järla (Harald, Bengt, David)	284.17

Svealandsmästerskap 12 febr.

H 21E

1 S.Larsson S.Tuna	112.43
10 Harald Stjernstr.	121.00

H 50

1 B. Holmberg Leks.	57.10
10 Hans Stjernström	69.16

H 13-14

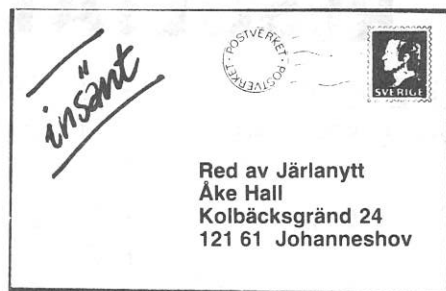
1 N.Cedstedt, L-100	32.52
23 Henrik Stjernstr.	42.12

insänt

PSST!

DEN HÄR SIDAN HADE
VI TÄNKT FYLLA MED
DINA ÅSIKTER. MEN
DU HAR INTE HÖRT
AV DIG TILL OSS ...
GÖR DET!

Satt för en tid sen och bläddrade i mina gamla kartor från 50-talet och hittade då denna ingress i ett PM klustrad på baksidan av en "Myltstigs"-karta, en jämtländsk tävling som alltid gick dagen efter den tredagars fjällorienteringen som då alltid gick torsdag-lördag. Hör bara vad lyriskt man kunde formulera sig:

"Orienteringskamrat! Vi hälsar dig välkommen till årets Myltstig. Lång väg och mycken möda har du framför dig, men även vackra vyer som med sin tjusning kommer att hindra din framfart mot målet. Storskogen skall följa ditt lopp och lägga försåt för din fot, myren kommer att taga din kraft, berget stänga din väg och tröttheten förleda dig till vila. Vill du segra må din tanke vara klar som källans vatten och din fot snabb som älgen."

Nånting sånt kanske vi skulle ha på vår distriktstävling i vår.

Charterplanet från norska Stjernreiser var på väg till Madeira. Kaptenen är förvarnad om att landningsbanan är kort. Planet går in för landning och dyker allt brantare. Passagerarna börjar skrika i panik. Planet tar äntligen mark och bromsar så det knakar i skrovet. Med rykande hjul stannar det precis på banans kant.

- Puh, säger den genomsveitige kaptenen. Det var nettopp den kortaste landningsbana jag varit med om!

Förste styrman kikar försiktigt ut genom sidorutan.

- Ja, och titta vad bred den är!

Massor av pådrag
under våren!

☞ ☎ 15 24 04
så får du besked!

Redaktör Åke Hall

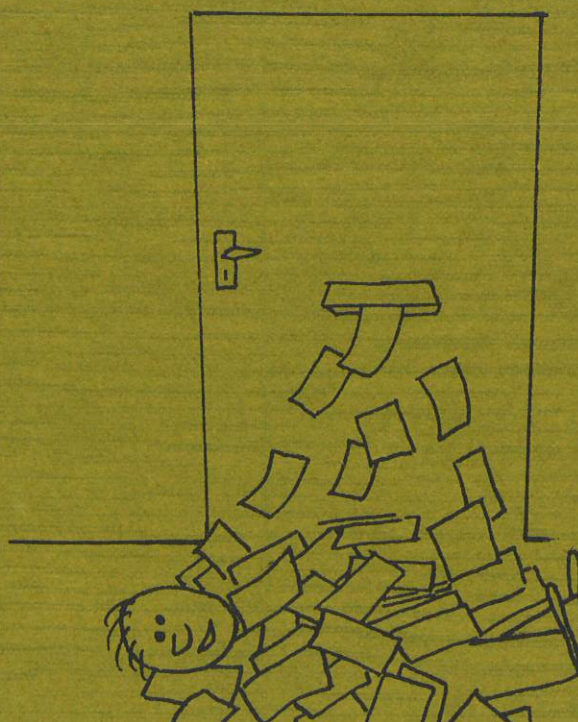
100-kronorskortet

Nu drar det ihop sig till försäljning av 1983 års Stora Medlemskort. Sätt igång och sälj till alla du känner, dina vänner, grannar, arbetskamrater, släkt, ja, alla du över huvud taget kommer i kontakt med. Här gäller det att skaffa så många stödjande medlemmar som möjligt. Peter står även i år som ansvarig för försäljningen av korten och honom når du på tel 10 07 19. Priset är 100 kronor och 21 vinster dras varje månad och en extradragning i februari med 13 vinster. Den första dragningen blir den 15 maj. Köp, sälj, stöd och var med och vinn!

En söndag i moll

En pigg hamnat snett, vilket inte den bort men sanning det är, det syns på ditt kort så domen den blir när kontroll man gjort: "Du slarvat i skogen, du stämplat för fort" Och diskad du blir, ditt brott anses stort.

A

Nästa nr av Järlanytt utkommer vecka 24
Manusstopp 1 juni

